

WIE ZIJN BAS EN DIRK WIJNAND?

WHO ARE BAS AND DIRK WIJNAND?

Bas van Oort (1987) is schrijver en reisjournalist. Hij werkt voor onder meer *De Standaard* en *National Geographic Traveler*. In 2019 publiceerde hij zijn eerste boek *Het Wonder van Iowa*, een verslag van een 5000 kilometer lange fietstocht door de Verenigde Staten. Een jaar later verscheen *IJsvogels*, een verhaal over een schaatsreis in Siberië die de onvoorwaardelijke Nederlandse liefde voor natuurijs weergeeft. Hoewel opgegroeid op het platteland woonde hij in drie van de vier grote steden, en inmiddels kijkt hij vanuit zijn woonplaats Rotterdam dagelijks naar de mooiste skyline van Nederland.

Bas van Oort (b. 1987) is a writer and travel journalist. He works for publications like *De Standaard* and *National Geographic Traveler*. In 2019, he published his first book *Het Wonder van Iowa*, an account of a 5000-km cycling trip through the United States. A year later, *IJsvogels* was published: a story about a skating trip in Siberia that reflects the unconditional love that Dutch people have for natural ice. Although he grew up in the countryside, he's lived in three of the Netherlands' four largest cities and currently lives in Rotterdam where he wakes up to the country's most beautiful skyline.

Dirk Wijnand de Jong (1982) reisde jarenlang de wereld over om reisreportages te maken voor *Algemeen Dagblad*, *Metro* en *Lonely Planet*, van de achtertuin tot Tokyo. Zijn favoriete souvenir is een keurig afgemeten snor uit Rajasthan, zijn minst favoriete een Amazonebuikbacterie. Ook dichter bij huis offert hij zijn lichaam graag op voor het maken van reisverhalen. In opdracht van *National Geographic Traveler* reisde hij onlangs samen met medeauteur Bas door het noorden van Italië om, met gevaar voor ongekende suikerpieken, de geboortegrond te zoeken van het bekendste toetje ter wereld, tiramisu.

Dirk Wijnand de Jong (b. 1982) has toured the world to write travel articles for *Algemeen Dagblad*, *Metro* and *Lonely Planet*, from his back garden to Tokyo. His favourite souvenir is a neatly trimmed moustache from Rajasthan, his least favourite was a stomach bug he once caught in the Amazon. Sacrificing his body for the creation of travel stories is something he doesn't mind doing closer to home either. Commissioned by *National Geographic Traveler*, he and co-author Bas recently travelled through Northern Italy, at the risk of unprecedented sugar spikes, to explore the birthplace of the world's most famous dessert: tiramisu.

WAT IS URBAN EXPLORING?

URBAN EXPLORING - WHAT IS IT?

Eén dag voordat Nederland rigoures op slot ging, schoten we onze allerlaatste foto voor het eerste deel van *Expeditie Achtertuin*. Het was het staartje van de winter, we waren in Eindhoven en het voelde alsof de wereld niet lang meer zou bestaan. Straten leeg, gebouwen verlaten. Hotelkamers zonder gasten en restaurants die in allerijl hun deuren sloten. Er hing iets onheilspellends in de lucht en nu, ruim een jaar verder, weten we wat dat was. Net als iedereen verlangen we sinds dat moment terug naar de tijd vóór de pandemie. Naar een tijd waarin je onbezonnen de deur van je huis achter je dicht kon trekken om de wereld in te gaan, het avontuur tegemoet.

Wat in dat ene jaar nog maar eens werd bevestigd, is hoe belangrijk het is oog te hebben voor reisinspiratie dichtbij. Dat hadden we onszelf al tot doel gesteld ver voor iedereen daartoe werd gedwongen. Niet meer zomaar het vliegtuig pakken, maar de blik op dichterbij. Bewuster en duurzamer reizen.

One day before the Netherlands went into a strict lockdown, we shot our last photo for the first part of Urban Exploring. Winter was coming to an end; we were in Eindhoven and it felt like the world wasn't going to be around much longer either. The streets were empty, buildings deserted. Hotel rooms were devoid of guests and restaurants had to quickly close their doors. The future loomed before us and now, more than a year later, we know how it unfolded and how it still is. Just like everyone else, we long for that time before the pandemic. For a time when you could close your front door behind you without a care in the world and wonder what adventure awaited you.

That year once again showed the importance of having an eye for travel inspiration close to home. Something we'd already been focused on long before everyone else was forced to do so. Not to carelessly catch a flight somewhere but rather to find unique spots less than a day's drive from home. To travel more consciously and sustainably.

Als dat eerste jaar door Nederland reizen ons iets geleerd heeft, is het wel dat je heel goed avontuurlijk op reis kunt in eigen land – of nét erbuiten. Verrast worden in je eigen omgeving is minstens zo leuk als een lange, verre reis. En hoewel voor een deel gedwongen door omstandigheden, regels van hogerhand en tijdelijk gesloten grenzen, zagen we een heel land tot dezelfde conclusie komen als wij: Nederland is prachtig. Het is een land vol verrassingen en verscheidenheid, met talloze nationale parken en een keur aan verschillende landschappen.

Maar we zagen ook dat het drukker werd. Dat de natuur bij vlagen werd overspoeld. En vooral: dat de stad het een jaar lang een stuk moeilijker had. Dus wilden we een tweede jaar op reis door Nederland besteden aan dat wat wel een zetje kan gebruiken. Aan de prachtige binnensteden die ons land kent. Aan moderne architectuur, skylines die steeds hoger worden, kunst in de openbare ruimte. Maar ook aan de rauwe randen van de stad. Oude fabrieksterreinen met een nieuw doel. Ingenieuze bouwwerken die iets vertellen over waar we zijn. Aan het menselijke aspect in het landschap. Aan sporen van onszelf.

En wat is er mooier dan beginnen op de plek waar we de vorige keer zijn geëindigd?

If there's one thing that travelling through the Netherlands taught us that first year, it's that travelling adventurously is perfectly possible without crossing the border. Or perhaps by just stepping across the border, given the two trips to neighbouring countries which we made for this book. Allowing yourself to be surprised by your own surroundings is just as exciting as travelling to a faraway place. And, although the circumstances, regulations, and closed borders were partly what forced us to stay close to home, we saw everyone coming to the same conclusion: the Netherlands is beautiful – full of surprises, diversity, countless national parks, and a huge variety of different landscapes.

Still, we also noticed that places were becoming more crowded. On beautiful days, nature areas swarmed with people. And most of all, we picked up the vibe that the popularity of our cities was dwindling. That's why we wanted to spend another year of travelling through the Netherlands and explore the places that could do with some promotion like our beautiful city centres. Modern architecture, skylines that are getting higher and higher, art in public spaces, but also the rougher sides of the cities. Old factory sites revamped for new purposes, ingenious buildings that tell us something about where we stand. We wanted to explore the human aspect of the landscape, finding these traces of ourselves.

So, what's better than picking up at the place where we left off?

Eén bruggetje slechts scheidt Nijmegen van de omliggende natuur. Net voorbij de Waalbrug ligt de Ooypoort, een fotogenieke, wiebelende wandelbrug die in een steile boog over een zijtak van de rivier loopt. Vanaf hier loop je de Ooijpolder in, langs Waalstrandjes waar 's zomers zonnebaders neerstrijken en door de uiterwaarden van de rivier. Je betreedt een landschap van riviernatuur, waar konikpaarden rustig grazen en ganzenkolonies dobberen in wielen en meertjes. Het is een van de allergrootste pluspunten van Nijmegen. Wandelend of fietsend kun je het stadse leven binnen een paar minuten inruilen voor de rust van buiten, met ook nog eens een grote verscheidenheid in landschappen. Uiterwaarden en dijkdorpjes, heuvelgebied, heide en vennenlandschap. Het ligt allemaal binnen handbereik

There's just one small bridge that separates Nijmegen from the natural environment surrounding it. The Ooypoort pedestrian bridge lies just beyond the Waal Bridge – a slightly wobbly bridge arching high over a smaller waterway that branches off the Waal. The bridge leads to the Ooijpolder where you can walk along the Waal beaches, popular with sunbathers, and through the washlands. You enter a landscape dominated by the river where you'll find Konik horses quietly grazing and colonies of geese in ponds and lakes. It's one of Nijmegen's highlights. Just hop on your bike or walk a few minutes and exchange city life for the tranquillity of nature as well as a large variety of landscapes – the washlands, rural villages along the dykes, the hills towards the German border, heather fields, and marshland – all within easy reach.

Waar de Moerputtenbrug net buiten Den Bosch een wereld op zichzelf vormt, doet de Trankade dat binnen de grenzen van de stad. Op deze plek aan de rand van de Dieze zorgen de voormalige rafelranden van de stad nu voor een glimlach op je gezicht. Grote silo's zijn beschilderd in neon-kleuren. Oude caravans krijgen een tweede, derde of vierde leven als foodtruck of staan er gewoon ter decoratie. Maar het absolute hoogtepunt van dit creatieve complex is de Bossche Kraan, een oude havenkraan omgetoverd tot de meest speciale hotelkamer van de stad. Met als grootste voordeel voor de hotelgast: als alles eromheen laat in de avond gesloten is, blijf je als enige over. Dan slaat de rauwheid toe en wordt de plek nog mooier dan hij al is.

As the Moerputten bridge creates a world of its own outside the city, the Trankade does the same within the city limits. Here, near the river Dieze, what used to be the rougher part of town now brings a smile to your face. Large silos painted in neon colours. Old caravans get a second, third, or even a fourth lease of life as food trucks, or simply as decorative objects. The absolute highlight of this creative complex is the Bossche Kraan, the old harbour crane that has been transformed into the most unique hotel room in Den Bosch. Staying here gives the lucky guest the added bonus of being the only person here when everything closes at night. That's when the raw edges truly hit you, making the location even more wondrous than it already is.